

Glazbeni spomenar Dore Pejačević

koncert učenika i učitelja

**24. siječnja 2024. g.
u 13:30 sati**

**Glazbena škola
u Varaždinu**

**GLAZBENA ŠKOLA
U VARAŽDINU**
190 godina djelovanja

ORGANIZATOR

OGŠ Ivana Zajca

SUORGANIZATOR

Glazbena škola u Varaždinu

VODITELJI PROJEKTA

Ana Lucić, prof. mentor

Tomislav Margeta, prof. mentor

KOORDINATOR KONCERTA

Svetlana Relić, prof. savjetnik

UREDNICI KNJIŽICE

Ana Lucić, prof. mentor

Tomislav Margeta, prof. mentor

LIKOVNO OBLIKOVANJE

Katarina Matković - KHEI

**"Tragovima spomenara Dore Pejačević",
priredila Svetlana Relić**

**24. siječnja 2024.g. u 13.30 sati
Velika dvorana Glazbene škole u Varaždinu**

PROGRAM

-
- 1** *Crveni karanfil* iz ciklusa *Život cvijeća*, op. 19
Lucija Turk, klavir, II. s.
nastavnica: Lea Šantek, prof. savjetnik
- 2** *Romanza za violinu i klavir*, op. 22
Antonia Čolakić, violina, V. r.
nastavnica: Biserka Pešut, prof.
uz klavir: Tomislav Margeta, prof. mentor
- 3** *Leptir*, op. 6
Marija Tokić, klavir, V. r.
nastavnica: Nina Opašić Moharić, prof. mentor
- 4** *U lovnu je mjesec na sunce* iz ciklusa *Sedam pjesama*, op. 23
Vjerujem, dragi, op. 30, br. 3
Lucija Pavlović, sopran, IV. s.
nastavnica: Dorotea Ilčić, prof. savjetnik
uz klavir: Vesna Leljak Petković, prof.
- 5** *Canzonetta za violinu i klavir*, op. 8
Kristina Raković, violina, VI. r.
nastavnica: Nina Mihaliček, prof.
uz klavir: Zvonimir Matošević, prof.
- 6** *Menuet*, op. 7
David Mileusnić, klavir, V. r.
nastavnik: Tomislav Margeta, prof. mentor

-
- 7** Sonata za violinu i klavir u D-duru, op. 26, *Proljetna*
I. Allegro
Tadea Filipa Janković, violina
Tomislav Margeta, klavir
- 8** *Ljiljan* iz ciklusa *Život cvijeća*, op. 19
Ire Kang, klavir, V. r.
nastavnica: Željka Serdarušić, prof. savjetnik
- 9** *Moderato* iz ciklusa *Hiroviti valceri*, op. 28
Filip Brkičić, klavir, IV. r.
nastavnica: Željka Serdarušić, prof. savjetnik
- 10** Harmonijske zanimljivosti u skladbama Dore Pejačević
Lidija Đidara, prof. savjetnik
- 11** Sonata za violinu i klavir u b-molu, op. 43,
Slavenska (obrada Zahirović-Négrerie)
I. Allegro con anima
Iva Primorac, flauta
Tomislav Margeta, klavir

Maria Theodora Paulina Sophie von Lumbe, poznatija kao Dora Pejačević, rođena je 10. rujna 1885. godine u Budimpešti, u obitelji hrvatskog grofa Teodora Pejačevića i mađarske grofice Lille Vay de Vaya. Odrasla je u dvoru Pejačević u Našicama, gdje je stekla prvu glazbenu poduku i kuda će se tijekom života često vraćati, tražeći mir i inspiraciju za skladanje u omiljenom joj paviljonu pored jezera.

Tijekom života u Našicama bila je podučavana od strane privatnih učitelja, a nakon preseljenja u Zagreb, zbog banske časti oca Teodora, poduku je nastavila u školi Hrvatskog glazbenog zavoda. Kad je postalo jasno da Dorin interes prema glazbi prerasta okvire aristokratske razibriga, obitelj joj je omogućila usavršavanje u inozemstvu, ponajviše u Dresdenu i Münchenu.

Kao mlada plemkinja, koja se u svoje doba (potkraj 19. i početkom 20. stoljeća) kretala europskim kulturnim središtima (Budimpešta – Zagreb – Beč – Pariz – London – Rim – Dresden – München), imala je priliku stupiti u kontakt sa značajnim intelektualcima i umjetničkim ličnostima poput Karla Krausa, Alice Ripper i Rainera Marie Rilke.

Premda je često kritizirala vlastiti stalež, neprestano naglašavajući potrebu za radom i odbacivanjem površnog i lagodnog stila života, njezin povlašten aristokratski status pomogao joj da se ostvari kao profesionalna skladateljica, unatoč predrasudama tadašnjeg vremena prema ženama i njihovoj ulozi u društvu.

Skladateljičin doprinos hrvatskoj glazbenoj baštini je dragocjen, a iza sebe je ostavila 58 opusa, među kojima se ističu Klavirski koncert u g-molu, op. 33, prvi hrvatski klavirski koncert te Simfonija u fis-molu, op. 41, prva moderna hrvatska simfonija uz onu Franje Lučića, dovršena iste, 1917. godine.

Nakon udaje za austrijskog plemića Ottomara von Lumbe živjela je u Münchenu, gdje je i preminula 5. ožujka 1923., u dobi od samo 37 godina, nedugo nakon rođenja svog prvog djeteta. Prema vlastitoj želji, sahranjena je u Našicama izvan obiteljske grobnice.

O skladbama

Dora Pejačević bila je podjednako dobra pijanistica i violinistica te je violinini posvetila niz kraćih skladbi i dvije opsežnije sonate. **Canzonetta za violinu i klavir, op. 8**, mladenačko je djelo dok su **Romanza za violinu i klavir, op. 22**, i **Sonata u D-duru za violinu i klavir, op. 26**, zrelija ostvarenja puna svježine i poleta. **Sonata u b-molu za violinu i klavir, op. 43**, tmurno je, ali strastveno djelo koje nastaje za vrijeme Prvog svjetskog rata, prilikom kojeg skladateljica radi kao bolničarka, što je i utjecalo na promjenu glazbene estetike njenih djela.

Osam stavaka ciklusa **Život cvijeća, op. 19**, nose nazive po cvjetovima, a njihov je poredak povezan sa prirodnim ciklusom cvata cvijeća od proljeća do jeseni. **Hiroviti valceri, op. 28**, treći je klavirski ciklus te je posvećen skladateljičinom profesoru Percyju Sherwoodu. Sadrži stavke plesnog karaktera, nadahnute valcerima Frederica Chopina. Važno mjesto u opusu Dore Pejačević zauzima vokalna lirika, kojoj se kontinuirano posvećivala tijekom cijelog stvaralačkog vijeka. Solo pjesma **Zašto?, op. 13**, mladenačko je djelo ljubavne tematike u kojem je skladateljica uglazbila vlastiti tekst, a pjesme **U lovu je mjesec na sunce, op. 23** i **Vjerujem dragi, op. 30**, dio su zrelih ciklusa nastalih u vrijeme skladateljičina oduševljenja glazbom Richarda Wagnera.

“Zapravo sam samo tjelesno ovdje, sve što u sebi osjećam kao življjenje i doživljavanje lebdi iznad prisutnoga i vidljivoga i u nekoj dubokoj i lijepoj beskonačnosti vidim u zrcalu svoga osjećanja pokretačke snage u liku ljubljenih bića i tisuće sjećanja izranja poput vodenevjetova na glatkoj površini jezera. U tu beskonačnost osjećaje slijede i misli i tamo promišljam svoje najbolje, jer sve što je dobro i veliko izrasta iz ljubavi. Odlebdjevši u taj najnevidljiviji svijet najosobnije unutarnjosti, postajem tek tada posvema svoje Ja, i to Ja, koje se tada u toj nebeski dalekoj skrovitosti osjeća previše ispunjeno sobom samim, traži izraz, traži odterećenje od toga visokog duševnog pritiska, koji je sam po sebi neka vrsta oduševljenja – i to se oslobođenje ostvaruje kada nastaje skladba!”

— Dora Pejačević

ZAGREB, 2024.

www.ogs-ivanazajca.hr